

Torsdag d. 20 Juni

Torsdag morgen drog vi af sted mod Tjernobyl – det er svært at nævne Ukraine uden, at tankerne bliver ledt hen på den atomkræftkatastrofe, der skete for over 30 år siden, hvor reaktor 4 atomkraftværket eksploderede. Det forårsagede et kæmpe udslip af radioaktiv stråling, som også kunne måles i Skandinavien. Vi var nysgerrige på at forstå virkeligheden bag katastrofen, og vi fandt det samtidig interessant at få et indblik i det sovjetiske styres måde at håndtere krisen på. Alt dette blev vi meget klogere på, eftersom vi tilbragte en hel dag i området med kompetente guider.

Vi blev udstyret med en geigertæller, så vi selv kunne måle aktiviteten, og ved visse nedgravede huller ringede den ekstra højt, fordi radioaktive ting var begravet der. Vi kom igennem flere byer, hvor der var helt tilgroet og forladt.

Særlig Pripjat gjorde et stort indtryk, hvor vi kom ind og så flere bygninger såsom svømmehallen i sportscentret. Det var en stor oplevelse, som vi vil anbefale til alle fremtidige praktikanter, der tager til Ukraine.

Fredag d. 21 juni

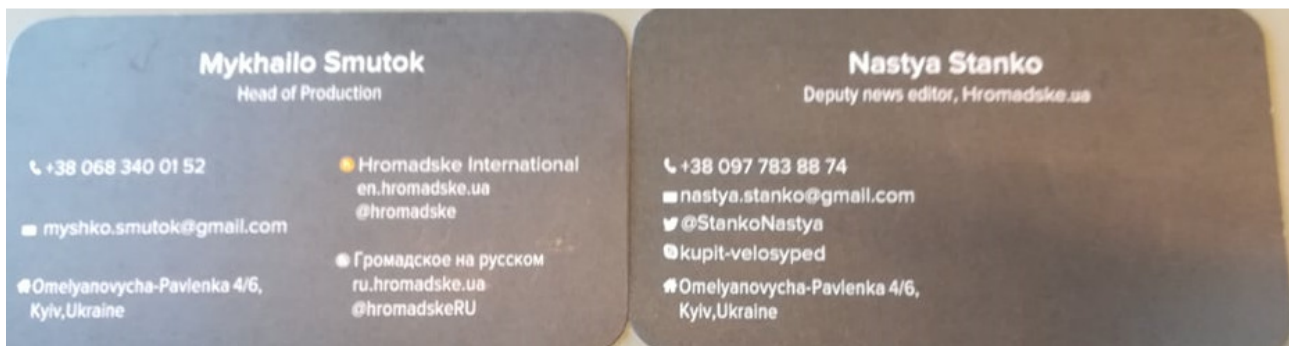
Vi mødtes tidligt om morgenen med Johannes Wamberg Andersen, der til dagligt arbejder som fixer, freelancer og journalist i Kiev. Han havde sat tre forskellige møder med journalister for os i løbet af dagen. Vi startede dog med at snakke med ham, om hvordan pressefriheden og mediebilledet generelt har det i dag i Ukraine.

Her efter tog indtil Hromadske Radio, som er en "public-service"-radio, men der får al økonomiske understøttelse fra NGO'er. Vi fik en meget lang snak med deres "executive Director" Kyrylo Loukerenko, om de økonomiske forhold for at drive fondsstøttede medier i Østeuropa, som var spændende dog lidt svært at forholde sig til. Mere interessant udlagde han sit syn på, hvordan yngre journalister bliver stærkt påvirket til at bedrive journalistisk på den ene og anden måde. Endvidere diskuterede vi, hvordan man skal forholde sig til statslige kilder, hvilket var meget relevant i forhold til deres dækning af krigen i Østukraine. Det var også tæt forbundet med deres målgruppe-forestilling i forhold til nuancer og balancering af lokale og nationale nyheder. Hvis man har tid, ville vi anbefale andre til at besøge dem, men ikke som første prioritet.

Vi skyndte os videre til vores næste møde med lederen af det der svarer til Ukraines DR, UA. Han hed Surab Alasanija, og det viste sig, det var hans næstsidste dag, da han var blevet opsagt i en store politisk skandale. Derfor kom samtalen også meget til at handle om de store magter, der er på spil i Ukraines mediebillede, som han så som grunden til, at han var blevet fyret. Vi kunne forstå på Johannes Wamberg Andersen, at fyringen havde fyldt meget i Ukraine. Vi gik derfor i dybden med oligarkernes styring af forskellige medier og indflydelse på andre. Specielt i forhold til krigen, men også i deres sædvanlige arbejde. Han gik også i dybden med, hvor der lå nogle forskellige i de journalistiske traditioner mellem Vest- og Østeuropa, som han udpenslede ved at gennemgå en række emner. Det var også interessant, hvordan han forklarede deres brug af 'fact-checking', som værn mod 'fake-news' spredt fra magtfulde kilder i landet, og den balance de som public-service medie blev nødt til at lave mellem de forskellige kilder, så alle blev hørt, men ingen fik lov til at bruge dem til at sprede 'fake-news'. Han reflekterede således over deres dækning af den fornyligt overstået præsidentvalgkamp i Ukraine, og gennem nogle gebrokkne Habermas citater fremsatte hans ideal for en offentlig samtale. Vores oplevelse var helt klart præget af, at han Surab Alasanija lige var blevet opsagt. Derfor vil vi ikke nødvendigvis anbefale UA til andre, medmindre de interessere sig for public-service medier.

Vores sidste medie besøg var hos en tv-kanal, der også hed Hromadske, men som var en selvstændig organisation fra radiokanalen vi havde besøgt tidligere på dagen. Her snakkede vi først med Nastya Stanko, som er deres "Deputy News Editor" og hun var spændende. Hun fortalte meget om hendes dækning af både Krim og krigen i øst, som hun havde reporteret fra på stedet. Hun fortalte om deres vægtning af historie fra

de besatte områder, der omhandlede almindelige menneskers udfordringer mere end de militære fastfrosne stillinger. Hun gik meget i dybden med deres idealer for kritisk journalistik på baggrund af vilkårene i Ukraine. De havde en meget kompromisløs-linje, som var ekstremt interessant at høre om. Da hun skulle videre i sit arbejde, fik vi lov til at snakke med deres "Head of Production" Mykhailo Smutok. Vi fik en meget interessant samtale om finansiering af uafhængige medier, specielt overgangen fra at være et fondsstøttede medie til at være reklamebaseret. Vi snakkede om fremtiden for betalingsbaseret medier, og hvordan man i en sådan situation er anderledes stillet i forhold til kilder. Han udlagde de økonomiske aspekter for at drive medier i Ukraine. Der var delt begejstring mellem os på dette emne, men vi var alle enige om, at dette sidste medie, havde været det mest spændende og vil klart opfordre andre til at opsøge dem også. Derfor har vi vedhæftet deres kontakt informationer til denne beretning.

Lørdag d. 22. Juni

Lørdag aften mødtes vi med fotojournalist Alexey Furman på Maidanpladsen. Han har dækket både Vinterrevolutionen og krigen østpå, og han havde en indgribende indsigt i, hvad der skete på Maidanpladsen i 2014, eftersom han selv oplevede det på nærmeste hold. I dag driver han et firma, hvor de laver 360 graders-videojournalistik om blandt andet Vinterrevolutionen. Mødet med ham var meget lærerigt, og man så byen på en helt anden måde efterfølgende. Han gav os en seriøs rundvisning på pladsen, hvor han passioneret og med en enorm viden forklarede konflikten. Uafhængighedspladsen havde indtil nu været fyldt med gadesælgere og turister, der spiste is, men pludselig fik den et mere alvorligt udtryk. Alexey viste os krydsene i fortovet, hvor to demonstranter var blevet dræbt samt skudhullerne i lygtepælene. Derefter gav han os en guidet tur igennem byen, hvor vi så flere kirker, fredsmonumenter og slutteligt anbefalede han en skøn restaurant i den mere hippe del af byen.

